

บทที่ 1

บทนำ



ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รูสโซ (Rousseau) นักจิตวิทยาได้กล่าวว่าเด็กเปรียบเสมือนกระดาษขาวบริสุทธิ์ เด็กจะมีลthinหรือมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปก็เนื่องจากสิ่งแวดล้อมรอบตัว¹ แต่อย่างไรก็ตามเด็กเป็นสิ่งที่มีชีวิตซึ่งมีการดำรงชีวิตอยู่ มีการเคลื่อนไหวและจะศึกษาหาความรู้ใหม่ ๆ ที่อยู่รอบตัวอยู่เสมอ เด็กจะมีกิริยาตอบสนองต่อบุคคลอื่นทั้งนี้เนื่องมาจากความเจริญเติบโตตนเอง เด็กแต่ละคนจะมีความเป็นตัวของตัวเองซึ่งเป็นเอกลักษณ์ แวนนิเออร์และฟอสเตอร์ (Vannier and Foster) ได้กล่าวถึงเด็กว่าแต่ละคนควรมีการพัฒนาการขั้นพื้นฐาน 3 ด้าน คือ พัฒนาการทางด้านร่างกาย พัฒนาการด้านสังคมและพัฒนาด้านจิตใจ ในวัยนี้เด็กจะจัดประสบการณ์ให้เกิดความสมดุลระหว่างตนเองและผู้อื่น มีการตอบโต้มากขึ้น สนุกสนานในการแข่งขันตลอดจนมีพัฒนาการในการทำงานเป็นกลุ่มและต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ชอชการเล่นเป็นทีม ทักษะกีฬาและกิจกรรมที่เป็นกลุ่มจะช่วยให้เด็กมีความรู้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคม จึงควรได้รับการพัฒนาความสัมพันธ์ของอวัยวะโดยการจัดกิจกรรมที่มีการแข่งขัน กิจกรรมเหล่านี้ควรจะเป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้พบความสำเร็จโดยการให้ฝึกทักษะที่ไม่ยาก เด็กเริ่มจะมอง

1

Rousseau in Bruce D. Gardner, Development in Early Children The Preschool Years, (New York : Harper & Row Publishers Inc., 1964), p.5.

ตนเองตลอดจนมองผู้อื่นโดยใช้ประสบการณ์ของตนเอง¹

ดังนั้นจะเห็นว่าเด็กที่เกิดมาจะมีตน (Self) เป็นหลักและค่อย ๆ สั่งสมประสบการณ์รอบ ๆ ตัว เพื่อใช้ในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมหรือกิจกรรมที่เด็กสนใจ

วิลเลียม (William) นักจิตวิทยาคนแรกที่เขียนเกี่ยวกับเรื่องของอัตต ได้ให้ความหมายของอัตตว่า อัตต คือสิ่งที่คุณคลั่งรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตัวเองซึ่งประกอบด้วย อัตตทางวัตถุ (Material Self) หมายถึงสิ่งต่าง ๆ ที่บุคคลนั้นเป็นเจ้าของ เช่น ร่างกาย ครอบครัวย สิ่งของต่าง ๆ อัตตในสังคม (Social Self) หมายถึงความคิดเห็นของผู้อื่นที่มีต่อบุคคลนั้น และอัตตในจิต (Spiritual Self) หมายถึงกระบวนการทางจิตใจ เช่น ความคิด อารมณ์ ความปรารถนา เป็นต้น²

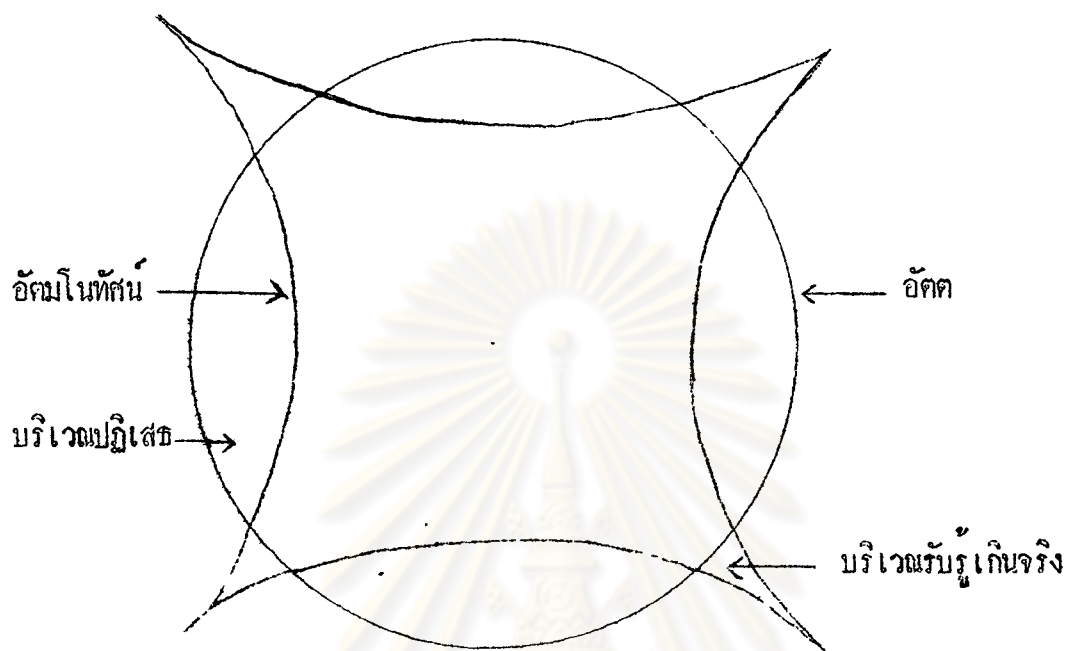
เพอร์กี (Purkey) ได้สรุปความหมายของอัตตจากทัศนะของนักจิตวิทยาหลายท่านไว้ว่า อัตตคือ ระบบของความเชื่อที่บุคคลมีต่อตนเองและความเชื่อนี้มักจะมีลักษณะจัดจ้านขึ้นอย่างมีระเบียบ (Organized) ไม่หยุดนิ่ง (Dynamic) และได้จากการเรียนรู้ (Learning)³

แมคเดวิดและฮารารี (McDavid and Harari) ได้ชี้ให้เห็นความแตกต่างและความเกี่ยวข้องกันระหว่างอัตตกับอัตมิ เนตันเอาไว้อย่างชัดเจน โดยใช้แผนภูมิที่เรียกว่า "ชีส เบอเกอร์" (Cheese Burger) ดังนี้

¹Maryhelen Vannier, and Mildred Foster, Teaching Physical Education in Elementary Schools (Philadelphia: W.B. Saunders Co., 1968), p. 49.

²William James, Principle of Psychology, Vol. 1. (New York : Dover, 1950), p. 291.

³William W. Purkey, Self Concept and School Achievement (Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice - Hall, 1970), p. 16.



แผนภูมิที่ 1 แสดงความแตกต่างและความเกี่ยวข้องกันของอัตตและอัตตโนทัศน์

จากแผนภูมิที่ 1 แสดงให้เห็นว่า

อัตต (Self) หมายถึงส่วนรวมทั้งหมดของร่างกาย พฤติกรรม ความรู้สึกนึกคิด ของบุคคลตามวิถีทางที่บุคคลนั้นเป็น แทนทวยวงกลมทั้งหมด

อัตตโนทัศน์ (Self Concept) คือระบบโครงสร้างของการรับรู้ที่บุคคลมีต่อ อัตตซึ่ง เป็นผลมาจากประสบการณ์ทั้งในอดีตและปัจจุบันแทนทวยสี่เหลี่ยมที่คลุมทับวงกลม

บริเวณปฏิเสธ (Area of Denial) หรือไม่ยอมรับ อาจเป็นได้ทั้งลักษณะที่ดีและไม่ดี

เป็นส่วนของอัตตที่อัตตโนทัศน์รับรู้ไม่ได้

บริเวณรับรู้เกินจริง (Area of Fabrication) เป็นส่วนของอัตมโนทัศน์ที่รับรู้
ได้เกินที่ตนเป็นจริง อาจเป็นได้ทั้งลักษณะที่ดีและไม่ดี¹

กู๊ด (Good) ได้ให้ความหมายของอัตมโนทัศน์ไว้ว่า เป็นการรับรู้ของบุคคล
เกี่ยวกับความสามารถ รูปร่างลักษณะ การกระทำ กิจกรรมประจำวันของตนเองในฐานะที่เป็น
บุคคลหนึ่ง²

บารตัสเซก (Bartussek) กล่าวว่าอัตมโนทัศน์เป็นผลรวมของทัศนคติและ
ค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรม ความสามารถและคุณลักษณะของตนเอง³

อำไพ ศิริวิวัฒน์ เห็นว่า อัตมโนทัศน์กับอัตตไม่ใช่สิ่งเดียวกัน แต่อัตมโนทัศน์เป็น
ส่วนหนึ่งของอัตต เป็นส่วนที่สำคัญที่เป็นแก่นแท้ เป็นคุณลักษณะประจำตัวของคน เป็นลักษณะ
ที่บุคคลคิดว่าเขาเป็นตัวเขาทุกเวลาทุกสถานที่⁴

¹ John W. McDavid, and Herbert Harari, Social Psychology
(New York : Harper & Row, 1969), pp. 220 - 222.

² Carter V. Good, Dictionary of Education (3rd ed.,
New York : McGraw - Hill, 1973), p. 254.

³ D. Bartussek, "Self Concept," Encyclopedia of Psychology,
edited by H.J. Eysench, W. Arnold, and R. Meili, III (1972),
p. 185.

⁴ อำไพ ศิริวิวัฒน์, "ความนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง," วารสารครุศาสตร์,
2 (สิงหาคม - กันยายน, 2515), 93.

เอปสไตน์ (Epstein) เห็นว่าอัตมโนทัศน์เปลี่ยนแปลงไปตามประสบการณ์
ที่บุคคลนั้นได้รับ¹

โรเจอร์ (Rogers) เห็นว่า การเปลี่ยนแปลงอัตมโนทัศน์เป็นผลมาจากวุฒิภาวะ
และการเรียนรู้²

สตรังก์ (Strang) กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงอัตมโนทัศน์ของแต่ละบุคคลอาจ
เกิดขึ้นได้ในระยะหนึ่งของชีวิต โดยเฉพาะในช่วงเวลาของการที่บุคคลเริ่มค้นพบพัฒนาการในตน
ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงอัตมโนทัศน์จึง เป็นไปตามพัฒนาการของแต่ละคน³

การเรียนทักษะในวิชาพลศึกษาครูจะสังเกตเห็นว่าเด็กในกลุ่มจะมีระดับการเรียนรู้
แตกต่างกัน ใช้เวลาในการฝึกทักษะมากน้อยแตกต่างกัน นักเรียนมีโอกาสฝึกทักษะน้อยหรือ
ทำทักษะไม่ได้มักจะประสบความล้มเหลวในการฝึกร่วมกับผู้อื่นและมีพฤติกรรมที่หลบซ่อน หนีไม่
กล้าเผชิญต่อสถานการณ์ ขาดความเชื่อมั่นที่ล่อจูงเมื่ออัตมโนทัศน์ในทางลบ (Negative Self
Concept) ซึ่งจะทำให้นักเรียนนึกความตนเองขาดความสำคัญอันจะเป็นแนวทางให้อัตมโนทัศน์
ด้านอื่น ๆ ค่อยตามไปค่อย ครูเป็นผู้ที่สามารถจะช่วย เหลือนักเรียนที่มีอัตมโนทัศน์ในทางไม่ดี
ให้กลับมามีอัตมโนทัศน์ในทางที่ดีได้โดยช่วยให้นักเรียนพบกับความสำเร็จในการเรียนมากขึ้น ครู
ควรจัดประสบการณ์ในการเรียนทักษะให้กับนักเรียนเหล่านั้นมากขึ้นเพื่อให้เขาได้แสดงความสามารถ
ของตนที่แอบแฝงอยู่หรือให้โอกาสในการแสดงออก สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้นักเรียนมีอัตมโนทัศน์

¹Seymour Epstein, "The Self Concept Revisited or Theory
of a Theory," American Psychologist, 28(May, 1973), p. 408.

²Carl R. Rogers, Client - Centered Therapy (Boston :
Houghton Mifflin, 1951), p. 476.

³Ruth Strang, The Adolescent Views Himself, (New York :
McGraw - Hill Book Co., Inc., 1975), p. 78.

เปลี่ยนแปลงไป การสอนโดยมีระบบ มีขั้นตอน ฝึกทักษะตามความสามารถจะช่วยให้ นักเรียน เหล่านี้พบความสำเร็จได้เช่นกัน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาผลของการสอนทักษะกีฬาที่มี ต่ออัตมโนทัศน์ของนักเรียนในระดัประถมศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความเปลี่ยนแปลงอัตมโนทัศน์ก่อนและหลังการสอนทักษะ กีฬาของนักเรียนที่มีทักษะกีฬาในระดับต่าง ๆ
2. เพื่อศึกษาผลของการสอนทักษะกีฬาที่มีต่ออัตมโนทัศน์ระหว่างกลุ่มและภายในกลุ่ม ของนักเรียนที่มีทักษะกีฬาในระดับต่าง ๆ

สมมติฐานของการวิจัย

นักเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะกีฬาในช่วงระยะเวลาหนึ่งจะทำให้มีการเปลี่ยนแปลง อัตมโนทัศน์ไปจากเดิม

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้จะศึกษาการเปลี่ยนแปลงอัตมโนทัศน์ภายหลังการฝึกทักษะกีฬา แบบมินิตันของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม)
2. การวิจัยครั้งนี้ใช้เวลาฝึกทักษะแบบมินิตัน 6 สัปดาห์ เท่านั้น
3. การออกแบบสำรวจอัตมโนทัศน์ของตัวอย่างประชากรทั้งสามกลุ่มถือว่าเชื่อถือ ได้



ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ทักษะกีฬาที่ใช้ในการวิจัยคือทักษะกีฬาแบดมินตัน
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสำรวจทัศนคติในทัศนและแบบทดสอบทักษะกีฬาแบดมินตันมาตรฐานเป็นเครื่องมือที่มีความเชื่อถือได้

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

1. ในการฝึกทักษะกีฬาด้วยตนเองนอกเวลาการทดลองมีโอกาสแตกต่างกันซึ่งผู้วิจัยไม่สามารถควบคุมได้
2. เนื่องจากระยะเวลาในการฝึกสั้นเพียง 6 สัปดาห์ จึงอาจมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติในทัศนของนักเรียนได้ไม่เต็มที่เท่าที่ควร

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทราบข้อเท็จจริง เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการฝึกทักษะกีฬากับการเปลี่ยนแปลงทัศนคติในทัศนของนักเรียนที่มีทักษะกีฬาต่างกัน
2. นำวิธีการวิจัยทางจิตวิทยาไปใช้กับการวิจัยทางพลศึกษาเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพลศึกษาต่อไป

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การเปลี่ยนแปลงทัศนคติในทัศน

การเปลี่ยนแปลงของสิ่งที่มีชีวิตทั่ว ๆ ไป ตลอดจนเหตุการณ์ที่แสดงออกนั้นมีผลมาจากสิ่งแวดล้อมและตัวบุคคลซึ่งมีความรู้สึกนึกคิดต่อสภาวะรอบ ๆ ตัวกันไปต่าง ๆ การจะดำรงชีวิตในสังคมให้อยู่อย่างปลอดภัยและเป็นสุขก็จะต้องรู้จักตนเองให้ถ่องแท้และรู้จักสภาพแวดล้อมได้ดี

ฟิชเชอร์ (Fisher) กล่าวว่าความกตัญญูของแต่ละคนที่เกี่ยวกับรูปร่างลักษณะของตัวมีผลทำให้บุคคลนั้นแสดงพฤติกรรม รมอันทำให้ผู้นั้นรู้อาตมามีความคิดเกี่ยวกับตัวเองอย่างไร ในการเรียนวิชาพลศึกษาครูจะสังเกตเห็นว่านักเรียนที่มีทักษะก็เขาที่จะประสบผลสำเร็จในการแข่งขันหรือฝึกทักษะกีฬา และนักเรียนเหล่านั้นมักจะมีความคิดเกี่ยวกับตนไปในทางที่ดี ยอมรับ และรู้ความสามารถของตน¹

ในปี ค.ศ. 1960 ชอว์, เอ็ดสันและเบล (Shaw, Edson and Bell) ได้ศึกษาวิจัยความแตกต่างของนักเรียนมัธยมที่ประสบผลสำเร็จกับนักเรียนที่ไม่ประสบผลสำเร็จ โดยคัดเลือกกลุ่มประชากรนักเรียนมัธยมทำแบบสอบถามของซาบิน (The Sarbin Self Concept Adjective Checklist) และพบว่านักเรียนที่ประสบผลสำเร็จในการเรียนจะทำคะแนนแบบสอบถามเกี่ยวกับอัตมโนทัศน์ไ้มากกว่านักเรียนที่ล้มเหลวในการเรียนในค่านสดี ัญญาการมองตนในลักษณะที่เป็นจริงรวมทั้งการมองบุคคลอื่นด้วย²

ในปีเดียวกัน ริงเนส (Ringness) ได้ศึกษาอัตมโนทัศน์เกี่ยวกับเด็กพิการ พบว่า เด็กที่พิการทางด้านการมองเห็นจะมีอัตมโนทัศน์น้อยกว่าเด็กปกติ แต่เด็กเหล่านี้พยายามที่จะกะประมาณความสำเร็จในกิจกรรมมากไป การกะประมาณมากเกินไปเมื่อไม่ประสบผลสำเร็จก็จะ

¹ Fisher in H.T.A. Whiting, "Learning Motor Skills," Psychological Aspects of Physical Education and Sports, (London: Routledge & Kegan Paul Co., 1972), p. 68.

² Shaw, Edson and Bell in William W. Purkey, Self Concept and School Achievement, (New Jersey : Prentice Hall Inc., Englewood Cliffs., 1970), p. 16.

ทอดยอยและยอมเลิกต่อกิจกรรมในที่สุด¹

ในปี ค.ศ. 1969 เวย์น คุมาส (Wayne Dumas) ได้ศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของนักศึกษาฝึกสอนและองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงทัศนคติองค์ประกอบที่ศึกษาคือวิชาฝึกสอน ได้แก่ ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และพลศึกษา โดยใช้นักศึกษาฝึกสอนของวิทยาลัยเทคโนโลยีเท็กซัสที่ออกฝึกสอนในภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา 1966 จำนวน 106 คน ออกฝึกสอนเป็นเวลา 18 สัปดาห์ ให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างตอบแบบวัดไฟลด์เลอร์ อินเตอร์เพอร์ซันนัล เปอร์เซ็ปชัน สเกล (Fieldler Interpersonal Perception Scale) ก่อนและหลังฝึกสอนปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยจากการตอบแบบวัดครั้งหลังสูงกว่าครั้งแรกอย่างมีนัยสำคัญ มีนักศึกษาฝึกสอน 27 % เปลี่ยนทัศนคติไปในทางคอบลง 71 % เปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น และ 2 % ไม่แสดงการเปลี่ยนแปลงเลย เวย์น คุมาส (Wayne Dumas) พบว่า นักศึกษาที่ฝึกสอนวิชาภาษาอังกฤษมีการเปลี่ยนทัศนคติที่ดีขึ้น ส่วนนักศึกษาที่ฝึกสอนวิชาพลศึกษามีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติคอบลง²

ในปี ค.ศ. 1970 มัสเซน (Mussen) ได้กล่าวถึง เด็กที่มีความเสียเปรียบในการแข่งขันกีฬาและยังถูกตั้งข้อสงสัย เกิดจากผู้นั้นว่าเป็นบุคคลที่ขาดความสามารถตามวุฒิภาวะก็จะ

¹ Ringness in James N. Oliver, "Physical Activity and Psychological development of the handicapped," Psychological Aspects of Physical Education and Sports, (London : Routledge & Kegan Paul Co., 1972), p. 201.

² Wayne Dumas, "Factors Associated with Self Concept Change in Student Teachers," The Journal of Educational Research, 6(February 1969) : 275 - 278.

ทำให้เขามีอัตโนมัติในทางลบ พฤติกรรมที่แสดงออกก็จะหนีเพื่อนฝูง มีการต่อต้านผู้ใหญ่¹

ในปี ค.ศ. 1972 คูเปอร์ (Cooper) ได้ศึกษาอัตโนมัติในต้นของเด็กที่เล่นแทมโปลิน (Trampoline) พบว่า กิจกรรมนี้ช่วยพัฒนาอัตโนมัติของเด็กและช่วยให้มีระบบเข้าสังคมกับผู้อื่นได้ดีขึ้น เพราะ เด็กจะมีความรู้สึกว่าเขาทำได้ มีความสำคัญและมีเกียรติ²

ในปีเดียวกัน ริด (Read) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับคะแนนเฉลี่ยของคะแนนอัตโนมัติกับรูปร่างลักษณะของนักเรียนสองกลุ่มพบว่า ผู้ที่ได้รับชัยชนะจากการแข่งขันในกิจกรรมพลศึกษา จะมีรูปร่างลักษณะและคะแนนอัตโนมัติที่สูงกว่าผู้ที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญ และผู้วิจัยยังได้ให้ความเห็นว่ากิจกรรมพลศึกษาประเภทที่แข่งขันกันจะยิ่งผลให้ผู้ที่พ่ายแพ้เกิดความเสียเปรียบ³ และว็อน (Zion) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของอัตโนมัติและร่างกายของนักศึกษาหญิงโดยเอาหลักการสังกัดของร่างกาย (Body Concept Measures) ซึ่งบอกคะแนนเปรียบเทียบคุณสมบัติในการเคลื่อนไหวร่างกาย

¹Mussen in Bryant J. Cratty, Perceptual and Motor Development in Infants and Children, (London : The Macmillan Compong., 1970), p. 105.

²Cooper in James N. Oliver, "Physical Activity and the Psychological development of the handicapped," Psychological Aspects of Physical Education and Sports, (London : Routledge & Kegan Paul Co., 1972), p. 203.

³Read in H.T.A. Whiting, "Learning Motor Skills," Psychological Aspects of Physical Education and Sports, (London : Routledge & Kegan Paul Co., 1972), p. 93.

ที่ประกอบด้วยกิจกรรมหนักและเบา ซ็อน (Zion) ได้สรุปว่าคะแนนอัตมโนทัศน์กับสังกะยร่างกายมีค่าสหสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ¹

ในปี ค.ศ. 1975 ไคกีเลียสกี (Dzikielewski) ได้ศึกษาผลของการฝึกสอนวิชาพลศึกษาในชั้นประถมศึกษาที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาและการเปลี่ยนแปลงอัตมโนทัศน์ของนักศึกษาฝึกสอน โดยใช้ นักศึกษาวิชาเอกพลศึกษาของมหาวิทยาลัยอลาบามา จำนวน 88 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 44 คน กลุ่มควบคุม 44 คน นักศึกษาทั้งสองออกฝึกสอนวิชาพลศึกษาที่โรงเรียนประถมในเมืองทัสคาลูซา (Tuscaloosa) ส่วนนักศึกษากลุ่มควบคุมนั้นให้เรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยตามปกติ ให้นักศึกษาทั้งสองกลุ่มตอบแบบวัด แวร์ ฟิสิกัล แอนติจูด สเกล ฟอรัม เอ (Wear Physical Attitude Scale Form A) และแบบวัดอัตมโนทัศน์ของเทนเนสซี (Tennessee Self Concept Scale) ก่อนและหลังออกฝึกสอนปรากฏว่าทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกันทั้งการทดสอบครั้งแรกและครั้งหลัง ส่วนอัตมโนทัศน์ของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มในการทดสอบครั้งแรกไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่พบว่าแตกต่างกันในการทดสอบครั้งหลัง²

แมคเควิดและการวูด (McDavid and Garwood) ได้จำแนกอัตมโนทัศน์ของเด็กที่จะมองสิ่งทั่ว ๆ ไปรอบ ๆ ตัวของเขาถึงแผนภูมิต่อไปนี้

¹Zion in H.T.A. Whiting, "Learning Motor Skills," Psychological Aspects of Physical Education and Sports, (London : Routledge & Kegan Paul Co., 1972), p. 95.

²Joseph F. Dzikielewski, "The Changes in Attitudes and Self Concept of Selected Undergraduate Students as a Result of a Teaching Experience in Elementary School Physical Education," Dissertation Abstracts, 36 (September 1975), p. 1211 - A.

แผนภูมิแสดงอัตมโนทัศน์ด้านต่าง ๆ

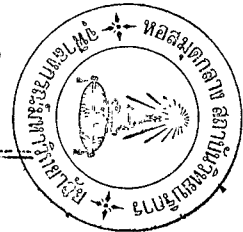
อัตมโนทัศน์ทั่วไป

| อัตมโนทัศน์ทางร่างกาย | อัตมโนทัศน์ทางสังคม | อัตมโนทัศน์ทางด้านความรู้ |
|---|--|--|
| ลักษณะรูปร่าง (Body Image) - ลักษณะเด่นชัดของใบหน้า - (Facial Appearance) - ลักษณะประจำตัว (Bodily Physique) | ความเป็นที่นิยม (Popularity) - ในกลุ่มเพศเดียวกัน (Same sex) - ในกลุ่มเพศต่างกัน (Other sex) | การแก้ปัญหา (Problem Solving) - ทางทฤษฎี (Theoretical) - ทางปฏิบัติ |
| * สังกัปเกี่ยวกับกีฬา (Athletic Concept) - กล้ามเนื้อสมส่วน (Muscularity) - ความสัมพันธ์ของประสาท (Coordination) - ความว่องไว (Agility) | การออกสังคม (Dating) - การเต้นรำ (Dancing) - กิริยามารยาท (Manners) - ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ (Sexuality) | ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) - ประดิษฐ์ของ (Inventiveness) - เจ้าความคิด (Resourcefulness) - ผู้ริเริ่ม (Originality) |

ศูนย์จิตวิทยาการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิแสดง อัตมโนทัศน์ด้านต่าง ๆ (ต่อ)¹

| อัตมโนทัศน์ทางร่างกาย | อัตมโนทัศน์ทางสังคม | อัตมโนทัศน์ด้านความรู้ |
|--|---|---|
| <p>สังกัปการเจริญเติบโต (Growth Concept) แรงกดดันทางสังคม (Social Power)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความมีส่วนประกอบของร่างกาย (Body Proportions) - ขนาดรูปร่างของญาติ (Relative Size) | <ul style="list-style-type: none"> - ทางตรง (Direct) - ทางอ้อม (Indirect) | <p>พฤติกรรมในโรงเรียน (School Behavior)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความสำเร็จ (Achievement) - การปรับตัว (Adjustment) |
| | <p>พฤติกรรมหมู่คณะ (Group Behavior)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความทักษะ (Skills) - ความพึงพอใจ (Satisfactions) | <p>การงานอาชีพ (Career)</p> <ul style="list-style-type: none"> - สามารถพอที่จะทำ (Adequacy) - เป็นที่พอใจ (Satisfaction) |



¹ John W. McDavid, Gray S. Garwood, Understanding Children promoting human Growth, (Toronto : D.C. Heath and Company., 1978), p. 457.

* อัตมโนทัศน์เกี่ยวกับพลศึกษา